

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XIV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679266557584/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

paa hendes Lidelser røber sig kun gennem sit ydre Udtryk i en Bevægelse: »forover bøiet, med høire Haand han dækket Øiet«. Det er hans Begrænsning og Naivetet, at han saa helt udfylder og er eet med sin Type, at han ikke forstaaer nogen anden Tænke- og Følemaade, heller ikke sin Hustrus.

Den italienske Røver eller *Bandit* var endnu langt op i det 19. Aarhundrede en aktuel Figur, omgivet i Italien med en vis Glorie, en yndet Operafigur og dyrket i den romantiske Poesi. Winther giver i sin Skildring Banditten alt, hvad der tilkommer ham. Han er »en dejlig Karl«, fræk og hensynsløs, i Elskovssager uden Skrupler, en »Han«, hvis Stemme har de rette Lokketoner: »en Klang — en underlig bevæget Svæven, der trænger dybt i Sjælen ind — og vækker en hysterisk Bæven«. Kun i Spørgsmaalet om sin Salighed er han den lille.

Omkring disse Hovedfigurer er tegnet Stykker af italiensk Natur og Folkeliv. Winther beskriver ikke blot ved at nævne en længere eller kortere Række af Detailler, men han erindrer det lille Træk ved disse, der gør dem levende, f. Eks. Hesten, der vender sig mod Vandreren, pruster og slaar med Halsen og farer afsted »*fast lydløst over den bløde Jord*«.

Medens i »Ringens Indskrivt« Ironien kun fik Udtryk i Indskudsbemærkningerne, der var paa hæftet Fortællingen, er den nu indsmeltet i selve Stoffet, uløseligt forbundet med dette. Plastisk har den faaet Kød og Blod i Sir John, der som et Slags ledsagende »Kor« stadigt falder ind i Handlingspauserne med sit altsigende »Hm!«. Igennem Ironien høres den dybere Tone, hvormed Digtet klinger ud: »Det dybeste Saar — det saae han ikke«. Ved denne blandede Tone af aabenlys Ironi og dulgt Sympati bliver Digtet saa ægte Winthersk. Ogsaa Ironien har sin Honningdraabe gemt paa Bunden. Digtets Motto om de søde italienske Minder er ironisk ment. Hele Digtet er en Satire over Italiens Romantiken. Men dog. Winther har forstaaet det Blik — »vemodigt, kort« — som den unge Englænder